

خودارزیابی دانش‌آموختگان جدید پرستاری از کسب مهارت‌های بالینی در بخش‌های داخلی - جراحی

خدیجه نصیریانی، فرحناز فرنی، طاهره سلیمی، لیلی شهبازی، منیره متوسلیان

چکیده

مقدمه: به منظور داشتن حداکثر کارایی، دانشجویان پرستاری باید دانش و مهارت لازم را برای حرفه آینده خود کسب نمایند. این پژوهش با هدف تعیین کسب مهارت‌های بالینی در بخش‌های داخلی و جراحی، از طریق خودارزیابی دانش‌آموختگان پرستاری انجام گرفت.

روش‌ها: در این مطالعه پیمایشی، ۵۰ نفر از دانش‌آموختگان جدید پرستاری شاغل در بخش‌های داخلی - جراحی بیمارستان‌های دولتی شهر یزد در سال ۱۳۸۳-۸۴ به روش سرشماری انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات، پرسشنامه‌ای پایا و روا مشتمل بر مشخصات دموگرافیک و ۱۹۰ گزینه در مورد مهارت‌های داخلی - جراحی با مقیاس رتبه‌ای بود که به روش خودایفا تکمیل می‌شد. داده‌ها با نرم‌افزار آماری SPSS به صورت آمار توصیفی و آزمون‌های t مستقل و آنالیز واریانس یک‌طرفه تجزیه و تحلیل شد.

نتایج: میانگین و انحراف معیار نمره کل مهارت $294/02 \pm 42/05$ از نمره ۵۷۰ و در سطح خوب بود. هشت درصد دانشجویان مهارت‌های کسب شده را ضعیف، ۳۴ درصد متوسط و ۵۸ درصد خوب گزارش نمودند و هیچ کدام در سطح عالی ارزیابی نکردند. مهارت‌های بررسی و مراقبت از بیماران مبتلا به بیماری‌های شایع، بررسی و مدیریت درد، نمونه‌گیری در تست‌های آزمایشگاهی، مراقبت‌های قبل و بعد از روش‌های تشخیصی و انجام پروتکل‌های مراقبتی، مراقبت در دارودرمانی در سطح متوسط، گزارش‌نویسی در سطح عالی و استفاده از تجهیزات درمانی در سطح ضعیف بود. میانگین نمره مهارت دانش‌آموختگان دو جنس و همچنین دوره‌های شبانه با روزانه اختلاف معنی‌داری داشت.

نتیجه‌گیری: دانش‌آموختگان پرستاری در زمینه مهارت‌های بررسی شده در سطح متوسط یا خوب بودند. به نظر می‌رسد برنامه‌های آموزشی رایج فرصت کافی برای ارتقا و بهبود آگاهی و مهارت دانش‌آموختگان را تا حدی فراهم می‌سازد ولی کامل نیست. فراهم‌سازی فرصتی برای تمرین مهارت‌های مورد نیاز قبل از دانش‌آموختگی، برگزاری امتحان بالینی دقیق از عملکرد دانش‌آموختگان در پایان دوره تحصیلی پیشنهاد می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: مهارت بالینی، داخلی - جراحی، دانش‌آموختگان، پرستاری، خودارزیابی.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / بهار و تابستان ۱۳۸۵؛ ۱(۶): ۹۳ تا ۱۰۰

دانشگاه بستر اصلی تدارک و تأمین نیروی انسانی کارآمد برای رفع نیازهای جامعه است. در این راستا، دانشگاه‌های علوم پزشکی، رسالت مهمی در تکامل نقش حرفه‌ای دانش‌آموختگان خود، به علت اهمیت حرفه‌های وابسته دارند (۱). دانشگاه‌ها موظف به تربیت دانش‌آموختگانی هستند که توانایی کافی برای پیشگیری، درمان و ارتقای بهداشت جامعه داشته باشند (۲). دانشجویان به منظور داشتن حداکثر کارایی، در کلاس‌های نظری، اطلاعات و دانش مورد نیازشان را کسب نموده و از طریق تمرین و تجربه در محیط‌های بالینی، توانمندی لازم را احراز می‌کنند (۳). در رشته پرستاری نیز، که از علوم وابسته پزشکی است، اهمیت آموزش بالینی به حدی است که آن را قلب حرفه

مقدمه

آدرس مکاتبه. خدیجه نصیریانی (مربی)، گروه آموزش پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد.

E-mail: nasiriani@gmail.com

فرحناز فرنی، طاهره سلیمی، لیلی شهبازی و منیره متوسلیان، مربیان دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد.

این مقاله در تاریخ ۸۴/۱۰/۱۱ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۵/۲/۱۹ اصلاح شده و در تاریخ ۸۵/۳/۷ پذیرش گردیده است.